

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1947

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 270

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικά Διατάγματα

- Ν. Δ. Περί ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν χορηγηθεισῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν πιστώσεων ἢ δανείων εἰς βιομηχανικὰς ἢ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις. 1
- Ν. Δ. Περί ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς προκύψεως ὠφελείας ὑπὲρ ἀγοραστῶν καπνῶν ἐκ χορηγηθεισῶν εἰς τούτους πιστώσεων. 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περί ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν χορηγηθεισῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν πιστώσεων ἢ δανείων εἰς βιομηχανικὰς ἢ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει 1) τὸ ὑπὸ στοιχείον ΛΣΤ' Ψήφισμα τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Διαταγμάτων Νομοθετικοῦ χαρακτήρος καὶ περιεχομένου» καὶ 2) τὴν ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1947 πιστοποίησιν τῆς Βουλῆς, δι' ἧς βεβαιούται τὸ μετὰ τὰς τροποποιήσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περιεχόμενον τοῦ κατατεθέντος σχεδίου νόμου «περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν χορηγηθεισῶν ὑπὸ Τραπεζῶν πιστώσεων ἢ δανείων εἰς βιομηχανικὰς ἢ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις», προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται εἰδικὸς ἐφ' ἅπαξ φόρος ἐπὶ παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ἀσχοῦντος βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν, εἰς ὃ ἐχορηγήθησαν δάνεια ἢ πιστώσεις εἰς δραχμὰς ὑπὸ Τραπεζῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 μὴ χεὶ καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 χρονικὸν διάστημα.

2. Εἰς τὸν αὐτὸν φόρον ὑπόκεινται καὶ πιστώσεις ἢ δάνεια εἰς ξένον νόμισμα χορηγηθέντα δυνάμει τοῦ νόμου 4 τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1944 ὑπὸ οἰουδήποτε φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

3. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπίσης φόρον προκειμένου περὶ καπν-

βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ὑπόκεινται καὶ αἱ δυνάμει τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 207)1945 χαρηγηθεῖσαι πιστώσεις εἰς ἐνσήμες ταινίας ὡς καὶ αἱ πιστώσεις εἰς καπνὰ χορηγηθέντα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου μέσω τοῦ Συνεταιρισμοῦ Καπνοβιομηχανιῶν Ἀγορᾶς Καπνοῦ (Σ.Κ.Α.Κ.) ἢ κατ' ἄλλον τρόπον καὶ τὰ ὅποια εἶχον ἀγορασθῇ εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἴτε διὰ τοῦ ἀνωτέρω Συνεταιρισμοῦ (Σ.Κ.Α.Κ.) ἢ εἶχον περιέλθει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 55)1945 Συντακτικῆς Πράξεως.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ εἰς δραχμὰς ποσὸν τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως ἢ δανείου ὡς καὶ οἱ ἐγγεγραμμένοι μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 εἰς τὰ βιβλία τῆς πιστωτρίας Τραπεζῆς τόκοι, προμήθειαι καὶ λοιπὰ ἐξόδα.

2. Προκειμένου περὶ δανείων ἢ πιστώσεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψει διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου τὸ ὅσκει τοῦ νόμου 154 τῆς 3 Μαρτίου 1945 δραχμοποιηθὲν ποσόν, ὡς χρέος εἰς δραχμὰς ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐχορηγήθη εἰς τὸν ὀφειλέτην τὸ εἰς ξένον νόμισμα δάνειον, εἰ δὲ καὶ οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 τόκοι, προμήθειαι καὶ λοιπὰ ἐξόδα.

3. Προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 πιστώσεων πρὸς καπνοβιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου τὸ εἰς δραχμὰς ποσὸν τῆς εἰς εἶδος χορηγηθείσης πιστώσεως, μετὰ τὸ ὅποιον ἐχρεώθησαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως, λογιζομένου τοῦ ποσοῦ τούτου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατωτέρω διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, ὡς πιστώσεως χορηγηθείσης εἰς δραχμὰς ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς παροχῆς τοῦ εἶδους.

4. Ὡς χρόνος χορηγήσεως τῆς πιστώσεως ἢ τοῦ δανείου λογίζεται ὁ χρόνος καθ' ὃν τὸ οἰκτεῖον ποσὸν αὐτῶν κατεβλήθη εἰς τὸν ὀφειλέτην, προκειμένου δὲ περὶ τόκων, προμηθειῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὁ χρόνος τῆς ἐγγραφῆς τούτων εἰς τὰ βιβλία τῆς πιστωτρίας Τραπεζῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 ποσὰ πολλαπλασιάζονται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τὸν κατὰ τὴν ἐπαρμένην παράγραφον συντελεστὴν ἀναγωγῆς τὸν προσήκοντα εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον δεκαήμερον τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 2 χρόνου τῆς χορηγήσεως τοῦ δανείου ἢ πιστώσεως ἢ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς θανειστρίας Τρα-

πέζης τῶν τόκων, προμηθειῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων αὐτῶν ἐκ-
τός ἐάν ὁ συντελεστής τοῦ χρόνου τῆς χορηγήσεως τοῦ δα-
νείου ἢ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς Τραπεζῆς τῶν τό-
κων κλπ. εἶναι μικρότερος, ὅποτε λαμβάνεται ὁ συντελεστής
οὗτος.

2. Οἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος συντελεσται
ἀναγωγῆς ὁρίζονται ὡς κατωτέρω :

Διὰ τὸν χρόνον μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1944 συντελεστής	65
Διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1944	43
» » » Ἰανουάριον 1945 α' δεκαήμερον »	37
» » » β' » »	35
» » » γ' » »	33
» » » Φεβρουάριον 1945 α' » »	26
» » » β' » »	27
» » » γ' » »	29
» » » Μάρτιον 1945 α' » »	27
» » » β' » »	26
» » » γ' » »	21
» » » Ἀπρίλιον 1945 α' » »	19
» » » β' » »	16
» » » γ' » »	13
» » » Μάιον 1945 α' » »	10
» » » β' » »	8,5
» » » γ' » »	6,5
» » » Ἰούνιον 1945 α' » »	8,5
» » » β' » »	10,8
» » » γ' » »	10
» » » Ἰούλιον 1945 α' » »	10,8
» » » β' » »	10,5
» » » γ' » »	8,9
» » » Αὐγούστον 1945 α' » »	8
» » » β' » »	8
» » » γ' » »	6,7
» » » Σεπτέριον 1945 α' » »	5,8
» » » β' » »	5,8
» » » γ' » »	4,2
» » » Ὀκτώβριον 1945 α' » »	3,6
» » » β' » »	3,4
» » » γ' » »	3,2
» » » Νοέμβριον 1945 α' » »	3
» » » β' » »	2,2
» » » γ' » »	2
» » » Δεκέριον 1945 α' » »	1,8
» » » β' » »	1,6
» » » γ' » »	1
» » » Ἰανουάριον 1946	1

3. Τὰ ποσὰ τῶν δανείων ἢ πιστώσεων καὶ τῶν τόκων, προ-
μηθειῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων αὐτῶν, ἅτινα κατεβλήθησαν ὑπὸ
τοῦ ὀφειλέτου μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, εἰς με-
ρικὴν ἢ ὅλην ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλῆς, πολλαπλασιάζονται
ἐπὶ τὸν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 συντελεστήν,
τὸν ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὸ ὁμῶς προηγουμένον τῆς τοιαύτης
κατεβληθείσης δεκαήμερον. ἐκτός ἐάν ὁ συντελεστής τοῦ χρόνου

τῆς κατεβολῆς εἶναι μεγαλύτερος, ὅποτε λαμβάνεται ὁ συν-
τελεστής οὗτος καὶ τὸ οὕτω προκύπτον ποσὸν ἀφαιρεῖται ἐκ
τοῦ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου
πολλαπλασίου τῶν πιστώσεων.

Διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ὀφειλὴ ὑφίστατο ἐν ὅλῳ ἢ
ἐν μέρει ἀνεξόφλητος κατὰ τὴν 26 Ἰανουαρίου 1946, ὡς συν-
τελεστής διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κατὰ τὴν παρούσαν παράγρα-
φον ἀφαιρείτου ποσοῦ τῆς κατὰ τὴν 26 Ἰανουαρίου 1946
ὀφειλῆς λαμβάνεται ἡ μονάς.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐκ τοῦ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων
ἄρθρων προκύπτοντος ποσοῦ, ἀποτελοῦντος τὴν φορολογητέαν
ὕλην, ἀφαιρεῖται ὡς ἀφορολόγητον ποσὸν δραχ. 5.000.000
καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου ὁ φόρος ὑπολογίζεται πρὸς 75ο)ο καὶ δὲν
προσαυξάνεται δι' ἄλλου τινὸς ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου,
Δήμων, Κοινοτήτων ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων εἰδικῶν ταμείων ἢ
σκοπῶν.

2. Προκειμένου περὶ πιστώσεων χορηγηθεισῶν εἰς ἐπιχει-
ρήσεις διὰ τὴν πληρωμὴν μισθῶν τοῦ ὑπαλληλικοῦ ἢ ἐργατι-
κοῦ προσωπικοῦ των, ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως αἱ πιστώσεις
αὗται διατέθησαν ὑπ' αὐτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, δύναται
νὰ χωρήσῃ ὑπὲρ τῶν πρὸς ἃς αἱ τοιαῦται πιστώσεις ἐπιχει-
ρήσεων μειώσεις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀ-
ναλογούντος ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν πιστώσεων τούτων φόρον, μέ-
χρις 100ο)ο αὐτοῦ. Ἡ μείωσις αὕτη χωρεῖ μόνον ἐάν καὶ ἐφ'
ὅσον καὶ πρὸς ἃς αἱ πιστώσεις ἐπιχειρήσεις ἔχουν κατὰ τὸν
χρόνον τῆς χορηγήσεως ἐκάστης πιστώσεως καὶ δὲν ἐκέλην-
το ἐμπορεύματα ἢ προϊόντα αὐτῶν πρὸς ἐκποίησιν διὰ τὴν
ἐκανοποίησιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐκ τῶν μισθῶν ὑποχρεώ-
σεων των, ἢ δὲν ἀπέκησαν μεταγενεστέρως καὶ μέχρι τῆς
25 Ἰανουαρίου 1946 ἐμπορεύματα ἢ προϊόντα αὐτῶν, δι' ἐκ-
ποίησεως τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ προκύβῃ κέρδος ἀντισταθμι-
ζόν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος
Ν. Δ)τος φόρον ἐπὶ τῆς ὠφελείας ἐκ τῶν πιστώσεων τῶν χορη-
γηθεισῶν αὐταῖς διὰ μισθούς. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ
τραπεζιτικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς ἃς ἐχορηγήθησαν πιστώσεις
διὰ πληρωμὴν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ των, δὲν ὑπόκεινται
αὗται εἰς τὸν ἀναλογούντα ἐπὶ τῶν πιστώσεων τούτων φόρον,
ἐφ' ὅσον ἐπραγματοποίησαν ζήμιαις κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ
11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946.

3. Τῆς αὐτῆς ὡς ἀνω μειώσεως δύνανται νὰ τύχωσι καὶ α)
ἐπιχειρήσεις διαθέσασαι τὰ εἶδη των μὲ διατακτικὰς, ἢ πρὸς
δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δι-
καίου καὶ ἄνευ διατακτικῶν, ἐάν καὶ καθ' ὃ μέρος
ἢ οὕτω διάθεσις τῶν εἰδῶν ἐπέφεραν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν
μειώσιν τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος προκτι-
πούσης ἐκ τῶν πιστώσεων ὠφελείας αὐτῆς καὶ β) αἱ καπι-
νομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις, ἐάν καὶ καθ' ὃ μέρος αἱ τιμαὶ τῆς
διαθέσεως τῶν εἰδῶν αὐτῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παραγω-
γὴν τῆς ἐπιχειρήσεως, καὶ τὰς γενικὰς δαπάνας ἐπέφεραν
μειώσιν τῆς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα προκτιπούσης ὑπὲρ αὐ-
τῆς ὠφελείας ἐκ τῶν πιστώσεων.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸν κατὰ τὸν παρὸντα νόμον φόρον ὑπόκεινται καὶ τὰ φυ-
σικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα εἰς ἃ ἐχορηγήθησαν καλλιεργητικὰ
ἢ κτηνοτροφικὰ δάνεια τὸ δὲ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ προ-
ηγουμένου ἄρθρου 4 ἐκπιπόμενον ὡς ἀφορολόγητον ποσὸν ὁ-
ρίζεται δι' ἕκαστον τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποχρέων εἰς
δραχ. 10.000.000. Προκειμένου περὶ τοιούτων δανείων, χο-
ρηγηθέντων εἰς Γεωργικοὺς ἢ Κτηνοτροφικοὺς Συνεταιρι-
σμούς ὑπόχρεοι εἰς τὸν φόρον εἶναι οἱ ἀποτελοῦντες μέλη τοῦ
Συνεταιρισμοῦ γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι, ἕκαστος ἀναλόγως
τοῦ εἰς τοῦτον περιελθόντος ἢ ἀναλογούντος ποσοῦ τοῦ δα-
νείου.

Άρθρον 6.

1. Ξεαιρούνται τῆς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φορολογίας, διὰ τὰ χορηγηθέντα αὐταῖς δάνεια ἢ πιστώσεις, αἱ ἐπιχειρήσεις α) ὑδρεύσεως, β) παραγωγῆς ἢ διανομῆς ἡλεκτρικοῦ ρεύματος (διὰ κίνησιν, φωτισμὸν κλπ.), γ) ἀερίωφωτος, δ) τηλεφώνων, ε) σιδηροδρόμων καὶ στ) τροχιοδρόμων.

2. Εἰς τὸν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρον δὲν ὑποκρίνεται οἱ καπνέμποροι καὶ αἱ καπνεμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις διὰ τὰ χορηγηθέντα αὐταῖς δάνεια ἢ πιστώσεις ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1945 καὶ ἐντεῦθεν, ἐπ' ἐνεχύρῳ καπνῶν.

3. Δὲν φορολογοῦνται ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὰ πρὸς ταύτην χορηγηθέντα δάνεια ἢ πιστώσεις.

4. Δάνεια ἢ πιστώσεις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἄλλας Τραπέζας, δὲν φορολογοῦνται ἐν τῷ προσώπῳ τῶν τελευταίων τούτων Τραπεζῶν κατὰ τὸ μέρος ὅπου ἀποδεδειγμένως διετέθη ἐπ' αὐτῶν διὰ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας κατὰ τὴν μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 χρονικὴν περίοδον.

Άρθρον 7

1. Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 5 ὑποκείμενοι εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλονται ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγγειρώσωσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος δήλωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφόρον.

2. Ἀρμόδιος διὰ τὴν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φορολογίαν ὀρίζεται ὁ Οἶκος. Ἐφόρος τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ φορολογουμένου ἢ τῆς ἑδρας τοῦ νομικοῦ προσώπου. Εἰς τὰς πάλαις ἐδρεύουσι πλείονες τοῦ ἐνὸς Οἴκου. Ἐφόροι, ὁ ἀρμόδιος Οἶκος. Ἐφόρος ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, διὰ δὲ τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας δύναται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως νὰ ὁρισθῇ ἀρμόδιος εἰς Οἶκος. Ἐφόρος.

Άρθρον 8.

1. Ἡ δήλωσις τοῦ ὑποχρέου δέον νὰ περιέχῃ α') τὸ ὄνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν αὐτοῦ, ἢ προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἐπιχειρήσεως, τὴν ἔδραν αὐτῆς καὶ τὸ εἶδος τῆς ἀσκουμένης ἐπιχειρήσεως, β') τὸ ποσὸν τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως ἢ δανείου, γ') τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως, δ') τὸν χρόνον ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς πιστωτικῆς Τραπέζης τυχόν τόκων, προσηθειῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν, ε') τὰς τυχόν γενομένας ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου καταβολὰς καὶ τὸν χρόνον ἐκαστῆς τούτων, στ') τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 1—3 φορολογητέον ποσὸν καὶ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἀναλογούντα φόρον καὶ ζ') διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα ὑποκείμενοι εἰς τὸν φόρον ἐφ' ὅσον ἔχουσι λόγους μειώσεως τοῦ φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4, δέον ν' ἀναγράφωσιν ἐν τῇ δηλώσει τῶν τοῦς λόγους τούτους, νὰ υποβάλλωσι τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν σχετικὰ στοιχεῖα, καὶ νὰ προσδιορίσωσι τὴν μείωσιν ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν δηλώσει τῶν ταύτης εἰς τὸν κατὰ τὰς ἀπόψεις τῶν μειωμένων φόρον.

3. Προκειμένου περὶ δανείων ἢ πιστώσεων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἄλλας Τραπέζας, αἱ δηλώσεις τῶν τελευταίων τούτων Τραπεζῶν δέον, ἐφ' ὅσον μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν δανείων ἢ πιστώσεων τούτων διετέθη ἐπ' αὐτῶν διὰ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας κατὰ τὴν § 4 τοῦ ἄρθρου 6, νὰ περιλαμβάνωσι καὶ τὰ διὰ τοιοῦτους σκοποὺς διατεθέντα ποσά, τὸ ὄνοματεπώνυμον, κατοικίαν ἢ ἔδραν τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ πρὸς ὃν διετέθησαν καὶ τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης διαθέσεως.

4. Ἡ δήλωσις τοῦ ὑποχρέου δέον νὰ συνοδεύεται καὶ με

βεβαίωσιν τῆς πιστωτικῆς Τραπέζης, ὅπου περὶ τοιούτων πιστώσεων πρόκειται, ἐμφαίνουσιν τὴν κίνησιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ὑποχρέου.

Άρθρον 9.

1. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς πρὸς δηλώσιν προθεσμίας, ὁ ἀρμόδιος Οἶκος. Ἐφόρος ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἐλέγχου πρὸς διαπίστωσιν ἐνδεχομένων ἀνακριθειῶν τῆς δηλώσεως ἢ πρὸς ἐξακρίβωσιν φορολογουμένων οἱ ὅποιοι παρέλειψαν νὰ υποβάλωσι δηλώσιν.

2. Ὁ καθορισμὸς τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρου διὰ τὸς ὑποβαλόντας δηλώσιν ὡς καὶ διὰ τοὺς παραλείψαντας τὴν ὑποβολὴν αὐτῆς, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 53)1946 ἐπερὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 8 καὶ τοῦ 9 τοιοῦτο τοῦ ἰδίου Ν. Δ., ἐπιλαμβανομένης ἐν ταύτῃ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ τῆς κρίσεως τῶν ἐπικαλουμένων βάσει τῶν δηλώσεων λόγων μειώσεως τοῦ φόρου, διὰ τὸν ὑπὸ ταύτης καθορισμὸν τοῦ μειωτέου ἢ μὴ ποσοῦ αὐτοῦ.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται δι' ὅλας τὰς Οἰκον. Ἐφορίας ἢ διὰ τινος ἐκ τούτων νὰ συνιστῶνται ἀντὶ τῶν ὑπαρχουσῶν, ἰδιαι Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαὶ διὰ τὸν φόρον τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν συγκρότησιν τῶν ἐπιτροπῶν τούτων τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τοῦ Ν. Δ)τος 53)1946.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἥθελον περιέλθῃ εἰς γνώσιν τῆς κατὰ τὴν § 2 Ἐπιτροπῆς στοιχεῖα ἅτινα δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς ἀποφάσεώς της, ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται διὰ νέας ἀποφάσεως αὐτῆς νὰ προσδιορίσῃ εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου καὶ τὸ ἐκ τῶν στοιχείων τούτων προκύπτον ποσὸν τοῦ φόρου καὶ τῆς προσυζητήσεως.

5. Φορολογούμενοι μὴ ὑποβαλόντες δηλώσιν ἢ μὴ ἀναγράφαντες ἐν τῇ δηλώσει λόγους μειώσεως τοῦ φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4, δύναται νὰ ἐπικαλεσθῶσι τοὺς λόγους τούτους ἐνώπιον τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν τῷ ὑπὸ ταύτης κατὰ τὴν ἀνωτέρω παραγρ. 2 καθορισμῷ τοῦ φόρου.

6. Διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἐφ' ὅσον διὰ τῆς δηλώσεως, ἢ τὸ πρῶτον ἐνώπιον τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, προβάλλεται λόγος μειώσεως τοῦ φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4, ἀπαιτεῖται ἡ προσαγωγή γραμματίου παρακαταθήκης δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων (30.000) διὰ δικαστικὰς δαπάνας.

Άρθρον 10.

1. Ἐντὸς δεκαπέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὰς § 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 9 Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς δικαιοῦται ὁ φορολογούμενος ν' ἀσκήσῃ ἐνστάσιν κατ' αὐτῆς.

2. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δύναται ν' ἀσκήσῃ ἐνστάσιν καὶ ὁ Οἶκος. Ἐφόρος ἐφ' ὅσον αὐτός ἢ ὁ ἀντ' αὐτοῦ μετασχὼν εἰς τὴν Φορολογικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐμειψήσῃ κατὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς.

3. Ὁ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 1 καὶ 2 ἐνιστάμενος φέρει τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως τῶν ἰσχυρισμῶν του.

4. Ἡ ἐνστάσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ δὲ συζήτησιν αὐτῆς. ὁποῦ πρόκειται περὶ ἐνστάσεως τοῦ φορολογουμένου, εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως δὲν προσαχθῇ α) διπλότυπον καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθέντος φόρου καὶ β) γραμμάτιον παρακαταθήκης δραχμῶν πενήκοντα χιλιάδων (50.000) διὰ τὰς δικαστικὰς δαπάνας.

5. Ἡ ἐνστάσις ἐκδικάζεται ὑπὸ τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπι-

τροπής της § 3 του άρθρου 15 του Ν. Δ. 53) 1946 κατά την υπό της αυτής διατάξεως προβλεπομένη διαδικασία.

6. Αι διατάξεις των άρθρων 16 και 17 του Ν. Δ)τος 53) 1946 εφαρμόζονται αναλόγως και δια την κατά το παρόν Ν. Δ)μα φορολογίαν, υπό δε της Έκδικαστικής Έπιτροπής δύναται να μεταρρυθμισθῇ λόγω λογιστικού λάθους και έκδοθῃσα απόφασις αυτής, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου, υποβαλλομένη ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἥς ζητεῖται ἡ μεταρρυθμίσις.

7. Φορολογούμενοι μὴ υποβαλόντες δηλώσιν, ἢ μὴ ἀναγράφαντες ἐν τῇ δηλώσει λόγους μείωσης τοῦ φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ άρθρου 4, ἢ μὴ ἐπικαλεσθέντες τοιοῦτους λόγους ἐνώπιον τῆς Φορολογικῆς Έπιτροπῆς, δύναται νὰ προσβάλωσι τοὺς συνιστῶντας μείωσιν τοῦ φόρου λόγους των καὶ ἐνώπιον τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παρ. 5 Έκδικαστικῆς Έπιτροπῆς κατὰ τὴν ὑπὸ ταύτης ἐκδίκασιν τῆς ἐνστάσεώς των.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ ἐγχείρισις δηλώσεως πέραν τῆς ἐν παραγρ. 1 τοῦ άρθρου 7 ὀριζομένης προθεσμίας, ἐπάγεται τὴν ἐπιβολὴν προσαυξήσεως ὀριζομένης εἰς 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ βάσει τῆς δηλώσεως ποσοῦ τοῦ φόρου, δι' ἕκαστον μῆνα ἐκπροθέσμου τῆς δηλώσεως.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐγχειρίσεως δηλώσεως ἢ ἀνακριθείας αὐτῆς, ἐπιβάλλεται προσαύξησις ἴση μὲν πρὸς τὰ 50 ο)ο τοῦ φόρου, ὃν διὰ τῆς ἀνακριθείας θὰ διέφευγεν ὁ φορολογούμενος, ἴση δὲ πρὸς τὰ 100 ο)ο τοῦ φόρου, τοῦ ὀφειλομένου λόγω παραλείψεως δηλώσεως, ἀδιαφόρως ἂν εἰς ὄλον ἢ ἀμέλειαν κλπ. αὐτοῦ ὀφείλονται αἱ ἀνακριθείαι ἢ παραλείψεις τῆς δηλώσεώς του.

3. Ὡς παράλειψις δηλώσεως λογίζεται καὶ διὰν ἐπὶ πλειόνων τῆς μιᾶς πιστώσεων ἢ δανείων πρὸς τὸν αὐτὸν ὀφειλῇ τὴν ἐκ μέρους τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου πιστωτοῦ, δὲν περιελήφθη εἰς ἐγχειρισθεῖσαν δηλώσιν τοῦ ὑποχρέου μία ἢ πλείονες τῶν πιστώσεων τούτων.

Ἡ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἀναγραφὴ ἐν τῇ δηλώσει λόγων μείωσης τοῦ φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ άρθρου 4, εἰάν τελικῶς ἤθελε κριθῇ ὅτι δὲν δικαιολογεῖται μείωσις ἢ ἤθελε καθορισθῇ τοιαύτη μικροτέρα τῆς ἐν τῇ δηλώσει του προσδιορισθείσης, λογίζεται ἀνακριθεία τῆς δηλώσεως.

Ἄρθρον 12.

1. Ὁ κατὰ τὸ παρόν Ν. Δ)μα φόρος βεβαιούται βάσει τῆς δηλώσεως τοῦ ὑποχρέου, ἢ, ἐν περιπτώσει ἀνακριθείας ἢ παραλείψεως τῆς δηλώσεως, βάσει τῆς κατὰ τὰς παραγρ. 2 καὶ 4 τοῦ άρθρου 9 ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Έπιτροπῆς.

2. Βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ άρθρου 10 Έκδικαστικῆς Έπιτροπῆς διὰ τὰς ἐν παραγράφοις 1, 2, 6 καὶ 7, τοῦ αὐτοῦ άρθρου προβλεπομένας περιπτώσεις, ἐνεργεῖται νέα ἐκκαθάρισις τοῦ φόρου πρὸς συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐπὶ πλεόν ὀφειλομένου ἢ πρὸς ἔκπτωσιν ἢ ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπὶ πλεόν βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος φόρου.

Τοιαύτη ἐκκαθάρισις πρὸς ἔκπτωσιν ἢ ἐπιστροφὴν τοῦ βάσει τῆς δηλώσεως βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος φόρου ἐνεργεῖται καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς παραγρ. 5 τοῦ άρθρου 9, εἰάν διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Έπιτροπῆς καθορισθῇ ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου μείωσις τοῦ φόρου, μὴ προσδιορισθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ δηλώσει του.

3. Ὁ κατὰ τὰ ὡς ἄνω βάσει δηλώσεων βεβαιούμενος φόρος καταβάλλεται εἰς πέντε ἴσας μηνιαίας δόσεις, ἢ πρώτῃ τῶν ὁποίων σὺν τῇ δηλώσει καὶ ἑκάστη τῶν λοιπῶν ἐντὸς ἑκάστου τῶν ἐπομένων μηνῶν.

4. Ὁ βάσει ἀποφάσεων τῆς Φορολογικῆς ἢ Έκδικαστικῆς Έπιτροπῆς, ἐπὶ ἀνακριθείων ἢ παραλείψεων τῆς δηλώσεως βεβαιούμενος φόρος μετὰ τῶν προσαυξήσεων αὐτοῦ, καταβάλλεται ὡσαύτως εἰς ἑνδεκάς ἴσας μηνιαίας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη κατὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ ἑκάστη τῶν λοιπῶν ἐντὸς ἑκάστου τῶν ἐπομένων ἀπὸ τῆς βεβαίωσεως μηνῶν.

5. Ἐν περιπτώσει καταβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ φόρου κατὰ τὴν ἐγχείρισιν τῆς δηλώσεως, ἢ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς βεβαίωσεως διὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις, ὁ φορολογούμενος διακαίεται μείωσης κατὰ 6 ο)ο λόγω προσεφυλῆσεως τῶν δόσεων.

6. Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τοῦ φόρου καὶ τῆς προσαυξήσεως λόγω ἐκπροθέσμου ἢ ἀνακριθείας ἢ παραλείψεως τῆς δηλώσεως, ἐντὸς τῶν ἐν παραγράφοις 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος άρθρου προθεσμιῶν, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ὑπόχρεον, κατὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου καὶ προσαύξησις ὑπερμερίας 5 ο)ο ἐπὶ τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως τῆς πληρωμῆς, ἥτις προσαύξεσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 100 ο)ο τοῦ ἀπαιτητοῦ ποσοῦ τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων.

Αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ εἴσπραξεως δημοσίων ἐσόδων προβλεπόμεναι ποιναὶ ὑπερμερίας τοῦ ὀφειλέτου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ τὸν κατὰ τὸ παρόν Ν. Δ)μα φόρον.

7. Ἐπὶ διαλυθεισῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ὧν ἡ ἐκκαθάρισις ἔληξε καὶ ἡ διανομὴ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας ἐπραγματοποιήθη πρὸ τῆς 1 Ἰουνίου 1947 δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος.

Ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιριῶν τελουσῶν κατὰ τὴν 1 Ἰουνίου 1947 ὑπὸ ἐκκαθάρισιν, εὐθύνεται διὰ τὸν φόρον τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἡ ἐταιρία μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, ὡς αὕτη ἐμφανίζεται κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐτέθη ὑπὸ ἐκκαθάρσιν. Ὡς τοιαύτη ἐταιρικὴ περιουσία νοεῖται ἡ ἀπομένουσα μετ' ἀφαίρεσιν τῶν μέχρι τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ἐτέθη ὑπὸ ἐκκαθάρσιν δεδημιουργημένων ὑποχρεώσεων αὐτῆς. Διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ὑποχρεώσεις τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρσιν ἐταιρίας εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως καὶ οἱ ἐκκαθαρισταί.

Ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιριῶν τωμένων ἐφεξῆς ὑπὸ ἐκκαθάρσιν, οἱ διευθύνται καὶ διαχειρίζονται αὐτῶν ὡς καὶ οἱ ἐκκαθαρισταὶ εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀφειλομένου ὑπὸ τῆς ἐταιρείας φόρου.

Ἐπὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμου ἐταιρίας πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, ἢ εἰς ἣν συνεχωνεύθη αὕτη ἐταιρία εὐθύνεται διὰ τὸν ὀφειλόμενον ὑπὸ τῆς συγχωνεύσεως φόρον τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος.

8. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ ὑπόχρεος διὰ τὸν φόρον ἀπεβίωσε πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, ὑπόχρεοι διὰ τὴν ἐγχείρισιν δηλώσεως καὶ τὴν καταβολὴν τοῦ βαρύνοντος τὸν ἀποβιώσαντα φόρου εἶναι οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἢ ὁ κηδεμὼν τῆς κληρονομίας.

Ἄρθρον 13

1. Ὁ ἀρμόδιος Οἶκον. Ἐφορος δικαιούται νὰ ζητῇ παρὰ τῶν Τραπεζῶν οἰανδήποτε πληροφορίαν ἣν κρίνει ἀναγκασίαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος.

Ἐπίσης δικαιούται νὰ προβαίῃ εἰς ἔλεγχον τῶν στοιχείων καὶ τῶν βιβλίων τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν φορολογουμένων. Αἱ Τράπεζαι ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι τὰς ζητούμενας πληροφορίες καὶ νὰ θέτωσιν ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐλέγχου, τόσον αὗται ὅσον καὶ οἱ φορολογούμενοι, τὰ πρὸς ἔλεγχον στοιχεῖα καὶ βιβλία αὐτῶν.

2. Κατὰ τῶν παραβατῶν ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τῆς παραγρ. 3 τοῦ άρθρου 42 τοῦ Κώδικος τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων προβλεπόμεναι ποιναί, τὰ δ' ἐν τῇ αὐτῇ διατάξει ὀριζόμενα ποσὰ χρηματικῶν ποινῶν διακοσιπλασιάζονται.

Άρθρον 14.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου Δ' κατηγορίας καθαρῶν προσόδων τοῦ φορολογουμένου, ὁ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρος, μὲ τὸν ὁποῖον τελικῶς ἤθελον υποχρεωθῇ ὁ φορολογούμενος, προστηζήμενος κατὰ τὸ 1) 3 αὐτοῦ, ἐκπίπτειται ἐκ τῶν κερδῶν τοῦ τῶν υποκειμένων εἰς τὸν φόρον Δ' κατηγορίας κατὰ τὸ οἰκ. ἔτος 1946) 47. Τὸ τυχὸν μὴ ἐξαντιλούμενον διὰ τὸ οἰκονομικὸν τοῦτο ἔτος ποσὸν τοῦ ὡς ἄνω φόρου μεταφέρεται πρὸς ἐκπτώσιν, κατὰ τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ, εἰς τὸ καθ' ἑκαστα ἐπόμενον οἶκον. ἔτος μέχρι καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1948) 49.

2. Ἐπὶ ὑποκειμένων εἰς τὸν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φορολογουμένων, ἐὰν καὶ καθ' ὃ μέρος διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς κατὰ τὸ Νομοθ. Δ)γμα 53) 1946 φορολογικῆς τῶν υποχρεώσεως ἤσκησεν ἐπίδρασιν ἢ ἐκ τῶν πιστώσεων περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος ὠφέλεια τοῦ φορολογουμένου, ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις τῆς ἐγγραφῆς ταύτης. Ἡ τροποποίησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Νομοθετικοῦ Δ)τος 53) 1946 Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἑνστάσεων, τῇ νιτῆσει τοῦ υποχρέου ὑποβαλλομένη ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς διὰ τὸν φόρον τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἤσκηθῃ ἑνστάσις κατ' αὐτῆς, ἢ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐὰν ἤσκηθῃ ἑνστάσις.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν. Δ)τος 53) 1946 Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς περιορίζει, συντρεχούσης περιπτώσεως, τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος, ἐνεργουμένης βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς ταύτης ἐκπτώσεως ἢ ἐπιστροφῆς τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος φόρου ἐπιτηδεύματος.

Άρθρον 15.

1. Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρου παραγράφεται τὴν 31ην Μαρτίου 1950.

2. Ἀπαντα τὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἐκδιδόμενα ἢ ὁποσδήποτε χρησιμοποιούμενα ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κανονισθῇσονται :

α) Αἱ λεπτομέρειαι τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσγωγῆς τοῦ ἐσόδου ἐκ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρου, εἰς τὸ οἰκείον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ. β) Τὰ τῶν καταβλητέων ἐξόδων κινήσεως καὶ ἀποζημιώσεων πρὸς τοὺς ἀσχοληθησομένους μὲ τὸν ἔλεγχον, τὴν βεβαίωσιν καὶ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου ὑπαλλήλους. γ) Τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὰ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς ταύτης εἰς τοὺς δικαιούχους. δ) Τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τοῦ παρισταμένου ἐνώπιον αὐτῆς ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου Οἴκου. Ἐφόρον καὶ τὰ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς ταύτης εἰς τοὺς δικαιούχους καὶ ε) Πᾶσα ἐν γένει ὑπὲρ λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος.

4. Δι' ἀποφάσεως ἐπίσης τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται α) νὰ παραταθῇ ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθρου 7 προθεσμία ἐγχειρίσεως δηλώσεων οὐχὶ ὅμως πέραν ἐνὸς ἐπὶ πλέον μηνὸς τῆς ἐν τῇ διατάξει ταύτῃ ὀριζομένης καὶ β) ν' αὐξομειοῦται τὸ ποσὸν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἁρθρων 9 § 6 καὶ 10 § 4 διὰ τὰς δικαστικὰς δαπάνας ὡς καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 § 4 καταβλητέον ποσὸν τοῦ φόρου διὰ τὸ τύποις παραδεκτὸν τῆς ἐνστάσεως.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προοριζέει, ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ πᾶσαν δαπάνην ἀναγ-

καίουσαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἥτις καταλογίζεται εἰς τὰ ἐξόδα βεβαιώσεως τῶν ἀμέσων φόρων.

6. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΛΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΘΕΟΔ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, ΝΙΚ. ΜΠΑΛΑΤΖΗΣ — ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

(2)

Περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς προκινύσεως ὠφελείας ὑπὲρ ἀγορασιῶν καπνῶν ἐκ χορηγηθεισῶν εἰς τούτους πιστώσεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄφει 1) τὸ ὑπὸ στοιχείον ΛΣΤ' Ψήφισμα τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδότησεως πρὸς ἔκδοσιν Διαταγμάτων νομοθετικοῦ χαρακτήρος καὶ περιεχομένου» καὶ 2) τὴν ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1947 πιστοποιήσιν τῆς Βουλῆς, δι' ἧς βεβαιοῦται τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1947 σχεδίου νόμου «περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς προκινύσεως ὠφελείας ὑπὲρ ἀγορασιῶν καπνῶν ἐκ χορηγηθεισῶν εἰς τούτους πιστώσεων», προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν :

Άρθρον 1.

1. Φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἀσχοῦντα καπνεμπορικὴν ἐπιχείρησιν, εἰς ἃ ἐχορηγήθησαν ἀπὸ τῆς 4 Ἰουνίου 1945 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946, παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ παρ' ἄλλων Τραπεζῶν πιστώσεις διὰ τὴν ἀγορὰν καπνῶν, ὑπόκεινται ἐπὶ τῆς ἐκ τούτου προκινύσεως ὑπὲρ αὐτῶν ὠφελείας εἰς ἐφ' ἅπαξ εἰδικὸν φόρον κατὰ τὰ ἐφεξῆς ὀριζόμενα.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ βαρύνοντος τοὺς ὡς ἄνω υποχρέους φόρου λαμβάνεται ὑπ' ὄφιν α') ἡ ποσότης καπνῶν ἢ ὑφισταμένη εἰς ἐνεχύρον τὴν 30 Νοεμβρίου 1946 ἔναντι τῶν κατὰ τὴν προκηγούμενην παράγραφον πιστώσεων, καὶ β') ἐπὶ πωληθέντων τοιοῦτων καπνῶν ἢ ἐπὶ ἀπαλλαγέντων τοῦ ἐνεχύρου δι' ἐξοφλήσεως τοῦ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρέους ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1946 μέχρι καὶ τῆς 29 Νοεμβρίου 1946, ἢ κατὰ τὸν χρόνον τῆς πωλήσεως ἢ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ ἐνεχύρου ποσότης αὐτῶν.

3. Ὡς προκινύσασα ὠφέλεια ὑπὲρ τῶν κατὰ τὰ ὡς ἄνω υποχρέων διὰ τὸν φόρον, ἀποτελοῦσα καὶ τὸ φορολογητέον δι' ἐκαστον ποσόν, λογίζεται ὡς πρὸς μὲν τὰ ὑφιστάμενα κατὰ

τὴν 30 Νοεμβρίου 1946 εἰς ἐνέχυρον καπνῶν, ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς παραγωγικῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν καὶ τῆς μέσης ἀγοραίας παραγωγικῆς τιμῆς καπνῶν τῆς ἰδίας προελεύσεως καὶ τῆς αὐτῆς ποιοτικῆς καταστάσεως κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον 1946, προκειμένου δὲ περὶ τῶν πωληθέντων ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1946 μέχρι καὶ τῆς 29 Νοεμβρίου 1946 ἐπ' ἐνεχύρῳ καπνῶν, ὡς καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀπαλλοτριέντων τοῦ ἐνεχύρου δι' ἐξοφλήσεως τοῦ ἐπ' αὐτῶν χρέους, ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς παραγωγικῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς τῶν καὶ τῆς μέσης ἀγοραίας παραγωγικῆς τιμῆς κατὰ τὸν μῆνα καθ' ὃν συντελεσθῇ ἡ πώλησις ἢ ἡ ἀπαλλαγή ἀπὸ τοῦ βάρους τοῦ ἐνεχύρου.

4. Τὰ εἰς τὰς ἀνωτέρω παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1946 μέχρι καὶ τῆς 29 Νοεμβρίου 1946 πωληθέντων καπνῶν ἢ ἀπαλλοτριέντων τοῦ ἐνεχύρου δι' ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους, ἐφαρμόζονται καὶ ὅπου πρόκειται περὶ μερικῆς ἢ ὀλικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρέους κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω χρονικὴν περίοδον, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐχώρησεν ἄρσις ἀπὸ τοῦ ἐνεχύρου τῆς εἰς τὴν κατεβληθὲν ποσὴν ἀναλογούσης ποσότητος καπνῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ποσότης τῶν καπνῶν ἢ ἀναλογούσα εἰς τὸ κατεβληθὲν ἔναντι τοῦ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρέους χρηματικὸν ποσόν, λογίζεται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων πλάσματικῶς ὡς ἀπαλλοτριέντων τοῦ ἐνεχύρου κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς. Διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας αἱ ἔναντι τοῦ χρέους καταβολαί, ὅπου πρόκειται περὶ πλειόνων τῆς μιᾶς πιστώσεων καὶ περὶ καπνῶν κατὰ διαφόρους περιόδους δοθέντων εἰς ἐνέχυρον, λογίζονται γενόμενα: α) εἰς ἐξόφλησιν τῆς πρώτης πιστώσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐφεξῆς ἐπομένων αὐτῆς, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν πιστώσεων, ὅπου καλύπτουσιν αἱ καταβολαὶ τοῦ ὀφειλέτου καὶ β) εἰς πλάσματικὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ ἐνεχύρου τῆς εἰς τὰς καταβολὰς ταύτης ἀναλογούσης ἐκ τοῦ ὅλου ἐνεχύρου ποσότητος καπνῶν, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς ἐνέχυρον ποσότητος καὶ ἐφεξῆς.

5. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, αἱ μεταβιβάσεις καπνῶν ἀποδεικνύονται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν στοιχείων τῆς ἀρμοδίας Ἐφορίας Καπνοῦ.

6. Διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρου ἡ τιμὴ τῆς ὑπὸ τοῦ καπνεμπόρου ἐκ τοῦ παραγωγοῦ ἀγορᾶς τῶν καπνῶν ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν στοιχείων τῆς ἀρμοδίας Ἐφορίας Καπνοῦ, βάσει δὲ τῶν στοιχείων τῆς αὐτῆς Ἐφορίας προσδιορίζεται καὶ ἡ κατὰ περίπτωσιν διὰ τὸν ἐνδιαφέροντα μῆνα μέση παραγωγικὴ ἀγοραία τιμὴ τῶν καπνῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 1 φορολογητέων ποσῶν ὁ φόρος ὀρίζεται εἰς 90 ο)ο καὶ δὲν ὑπὲρκειται εἰς οὐδεμίαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων (Δῆμων, Κοινοτήτων κλπ.) προσαύξησιν.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίσωσι ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος δηλώσιν εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφόρου ΙΑ' Ἀθηνῶν. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παρατείνεται οὐχὶ πλέον τοῦ μηνὸς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἴτε δι' ὅπαντας τοὺς φορολογουμένους εἴτε διὰ τινος ἐκ τούτων.

2. Ὑπόχρεοι κατοικοῦντες ἢ διαμείνοντες κατὰ τὸν χρόνον τῆς δηλώσεως ἔξω τῶν Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς, ἢ ἐπιχειρήσεις ἔχουσιν τὴν ἐδραν τῶν ἔξω τῶν πόλεων τούτων, δύνανται νὰ ἐγχειρίσωσι τὴν δηλώσιν εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφόρου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τῶν ἢ τῆς ἐδρας τῆς ἐπιχειρήσεως τῶν. ὑποχρεούμενον νὰ παραλάβῃ καὶ διαβιβάσῃ ταύτην εἰς τὸν κατὰ τὰ ἄνω ἀρμόδιον ΙΑ' Οἶκον. Ἐφόρου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ δηλώσις τοῦ ὑποχρέου δέον νὰ περιέχῃ: α') τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν αὐτοῦ, ἢ τὴν ἐδραν τῆς ἐπιχειρήσεως προκειμένου περὶ καπνεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, β') ἀναλυτικῶς τὰς ἀγορασθείσας ποσότητας καπνοῦ, τὸν χρόνον καὶ τὴν τιμὴν ἀγορᾶς ἐκάστης ποσότητος αὐτῶν, τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ πωλητοῦ καὶ τὸν Ἐ. φόρον Καπνοῦ παρ' οὗ ἐφωδισθήσων διὰ τῆς κατὰ νόμον ἀδείας κατοχῆς δι' ἐκάστην ἀγορὰν καπνοῦ, γ') τὴν ὑφιστάμενην εἰς ἐνέχυρον ποσότητα καπνοῦ κατὰ τὴν 30 Νοεμβρίου 1946 καὶ τὴν μέσην ἀγοραίαν τιμὴν αὐτοῦ κατὰ τὸν μῆνα τούτον, κατὰ ποσότητα ἀγορᾶς, δ') τὸ κατὰ τὴν § 3 τοῦ ἄρθρου 1 φορολογητέον ποσόν καὶ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀναλογούντα φόρον καὶ ε') διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ κατὰ τὴν § 1 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου 3 ἀρμοδίου Οἴκου. Ἐφόρου.

2. Προκειμένου περὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ β' ἐδαφίου τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 ἡ δηλώσις δέον νὰ περιέχῃ τὰ ἀνωτέρω τῶν ἐδαφ. α', β', δ' καὶ ε' τῆς προηγούμενης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου στοιχεῖα καὶ ἐπὶ πλέον τὸν χρόνον τῆς πωλήσεως τῶν καπνῶν ἢ ἄρσεως τοῦ ἐνεχύρου καὶ τὴν τότε ἀγοραίαν παραγωγικὴν τιμὴν τῶν καπνῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρος καταβάλλεται εἰς τρεῖς ἴσας μηνιαίας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἄμα τῇ λήξει τῆς πρὸς δηλώσιν προθεσμίας.

2. Εἰς περίπτωσιν ὅμως καθ' ἣν τὰ καπνὰ ὑφίστανται εἰς ἐνέχυρον κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὁ ὀφειλόμενος ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἐπὶ τούτων φόρος καταβάλλεται μετὰ τὴν πώλησιν αὐτῶν. Ἐπὶ τμηματικῆς πωλήσεως τούτων καπνῶν ἢ ἐπὶ μερικῆς ἄρσεως τοῦ ἐνεχύρου, καταβάλλεται ἡ βεβύλουσα τὸ πωληθὲν ἢ ἀποδοσμευθὲν μέρος αὐτῶν ἀναλογίᾳ.

3. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου 2 καταβλητέος μετὰ τὴν πώλησιν τῶν καπνῶν φόρος, ἐπὶ μὲν τῶν πωλουμένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καπνῶν παρακρατεῖται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ τιμήματος πωλήσεως τῶν καπνῶν τούτων, ἐπὶ πάσης δ' ἄλλης πωλήσεως ὁ φόρος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου κατὰ τὴν πώλησιν καὶ δὲν ἀποδίδεται τὸ ἐνέχυρον ἄνευ προσαγωγῆς πιστοποιητικοῦ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου καὶ Ταμίου ἐμφαίνοντος τὴν καταβολὴν τοῦ ἀναλογούντος φόρου.

4. Ἡ ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος παρακρατῆσις τοῦ φόρου ἐνεργεῖται βάσει πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα Οἴκ. Ἐφόρου ΙΑ' Ἀθηνῶν, ἐμφαίνοντος τὸ ὀφειλόμενον ποσόν αὐτοῦ. Τὰ ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς παρακρατούμενα ποσὰ τοῦ φόρου κατατίθενται ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ Ταμεῖον Γενικῶν Ἐσόδων, ὅπου ἐκδίδει ἴδιον δι' ἑκάστον φορολογούμενον διπλότυπον καὶ βεβαίωσις ἐπὶ τοῦ προσκυμαζομένου ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ὡς ἄνω πιστοποιητικοῦ τοῦ ΙΑ' Οἴκου. Ἐφόρου. τὴν καταβολὴν. δι' ἀναγραφῆς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κατεβληθέντος ποσοῦ καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως. Τὸ παραδιδόμενον τῇ Τραπεζῇ διπλότυπον, ἀποδίδει αἴτη εἰς τὸν φορολογούμενον.

5. Ὁ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 3 εἰσπρατιζόμενος φόρος βεβαιούται αὐτοθεν ὑπὸ τοῦ Ταμίου καὶ εἰσάγεται ὡς δημόσιον ἔσοδον ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀντίγραφον δὲ τῆς καταστάσεως βεβαιώσεως ἀποστέλλεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἀρμόδιον ἸΑ' Οἶκον. Ἐφορὸν Ἀθηνῶν.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ὁρισθῇ ἡ βεβαίωσις καὶ καταβολὴ τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ φόρου καὶ πρὸ τῆς πωλήσεως τῶν καπνῶν, ἐφ' ὅσον προτάσει τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ συμφωνον γνώμην τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἤθελεν ἀνοιχθῇ πίστωσης ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ ἐκάστου ὑποχρέου, διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τούτου.

7. Ἡ πίστωσης αὕτη διέπεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὅρων ὡς πρὸς τοὺς τόκους, τὴν ἀσφάλειαν κλπ. ὑπὸ τῶν ὁποίων διέπονται καὶ αἱ χορηγηθεῖσαι διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν εἰς ἐνέχυρον ὑφισταμένων καπνῶν πιστώσεις καὶ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν φορολογούμενον ἡ ἀποδοχὴ τῆς τοιαύτης πιστώσεως ἢ ἡ χρῆσις ἐπιτρέπεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα φόρου.

8. Διὰ τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 6 Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὁριζούσης καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου, δύναται νὰ ὁρισθῇ ἡ καταβολὴ αὐτοῦ εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν φορολογουμένων εἴτε ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν ἐκ τῆς ἀνοιχθισμένης ὑπὲρ τούτων πιστώσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ἐγχειρίσις δηλώσεως πέραν τῆς ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 3 ὁριζομένης προθεσμίας, ἐπάγεται τὴν ἐπιβολὴν προσυξήσεως ἴσης πρὸς 2 ο)ο ἐπὶ τοῦ φόρου δι' ἑκάστον μῆνα ἐκπροθέμου, μὴ δυνάμενης τῆς προσαυξηθείσης τῆς νὰ ὑπερβῇ τὰ 25 ο)ο τοῦ φόρου.

2. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς πρὸς δηλώσιν προθεσμίας ὁ Οἶκον. Ἐφορος ἐπιλαμβάνεται ἀμέσως τοῦ ἐλέγχου πρὸς διαπίστωσιν ἐνδεχομένων ἀνακριθειῶν τῆς δηλώσεως ἢ ἐξακριβωσιν φορολογουμένων οἱ ὅποιοι παρέλειψαν νὰ ὑποβάλωσι δηλώσιν.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐγχειρίσεως δηλώσεως ἢ ἀνακριθείας αὐτῆς ὁ φόρος ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου καὶ προσυξάνεται κατὰ 25 ο)ο διὰ τὴν ἀνακριθειαν τῆς δηλώσεως καὶ κατὰ 50 ο)ο διὰ τὴν παρέλειψιν αὐτῆς.

4. Ἐπὶ ἀνακριθειῶν τῆς δηλώσεως, ἐὰν ἡ καταλογιστικὴ τοῦ ἐπὶ πλέον φόρου πράξις ἐκδοθῇ μετὰ τὴν πώλησιν τῶν καπνῶν, ὁ συμπληρωματικὸς φόρος βεβαιούται εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου ὑπὲρ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 6 πράξεως τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου, δικαιούται ὁ φορολογούμενος ν' ἀσκήσῃ ἑνστάσιν κατ' αὐτῆς.

2. Ἡ ἑνστάσις ἐγχειριζομένη ἢ ἐπιδιδομένη εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφορον δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως αὐτοῦ εἶναι δὲ ἀπαράδεκτος ἡ συζήτησις αὐτῆς ἀν μέρει τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως δὲν προσαχθῇ γραμματίον παρακαταθήκης βραχυῶν πενήτην χιλιάδων (50.000) διὰ δικαστικὰς δαπάνας.

3. Αἱ ἐνστάσεις ἀπευθύνονται ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων Ἑκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνστάσεων Α' κατηγορίας καθαρῶν

προσόδων τῶν Ἀνωτέρων Ἑταιρειῶν, εἰς τὴν ὡς λαϊκὸν μέλος μετέχει εἰς τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεὶ καπνεμπορικῶν ὁριζόμενος μετὰ τῷ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ὑπὸ τῆς Καπνεμπορικῆς Ὀμοσπονδίας. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ἀνεκκληταί, μὴ ὑποκείμεναι εἰς οὐδὲν περαιτέρω ἐνδίκον μέσον πλὴν τῆς ἀναφύσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

4. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων, τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀποφάσεων, τὰς προθεσμίας παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, τὰς ἀμοιβὰς τῶν μελῶν τῆς Ἑκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως αὐτῆς ὡς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου καὶ διὰ τὴν ἐν γένει διαδικασίαν βεβαιώσεως τοῦ φόρου, ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ μὴ ἄλλως ὁριζόμενα διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ. αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 17 τοῦ Νομ. Δ. Διατάγματος 53)1946 «περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος» δι' ὧν καθορίζεται ἡ διαδικασία ἀκυρώσεως ἢ τροποποιήσεως ὁριστικῶν ἐγγραφῶν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ παρόντος Ν. Δ. πράξεων τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου, τῶν ὁριστικοποιουμένων συνεπείᾳ μὴ ἀσκήσεως ἐνστάσεως ἀποφαινομένης περὶ τούτου τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 3 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ Ἑκδικ. Ἐπιτροπῆς. Ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ λόγῳ λογιστικοῦ λάθους καὶ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις αὐτῆς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ φορολογουμένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἢς ζητεῖται ἡ μεταρρύθμισις.

Ἄρθρον 8.

Ὁ ἀρμόδιος Οἶκον. Ἐφορος δικαιούται νὰ ζητῇ παρὰ τῶν Δημοσίων ἢ Δικαστικῶν ἀρχῶν, Τραπεζῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, οἰανδήποτε πληροφορίαν ἣν κρίνει ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, ὑποχρεωμένων τούτων νὰ παρεχῶσι τὰς ζητούμενας πληροφορίας.

Ἄρθρον 9.

Πάντα τὰ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ)μα ἐγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἐξαφύσει τῶν ἐνδίκων μέσων ὑποκείμενων εἰς τὰ κατὰ τὰς ἰσχυρὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ τελῶν χρεωστῆμον τέλη.

Ἄρθρον 10.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προσδιορίζει, ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ πᾶσαν δαπάνην ἀναγκαῶσαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, ἣτις καταλογίζεται εἰς τὰ ἔξοδα βεβαιώσεως τῶν ἀμείνων φόρων.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος καταβληθεὶς φόρος ἐκπίπτει ἐκ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ φορολογουμένου εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ὁ Οἶκονομικὸς Ἐφορος ἤθελε προσδιορίσῃ τὴν φορολογητέαν συνολικὴν καθαρὰν πρόσοδον αὐτοῦ οὐχὶ βάσει τοῦ τελεμένου τοῦ ἁρθροῦ 25 παράγραφος 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 53)1946 Νομοῦ Διατάγματος. ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματικῶν αὐτοῦ προσόδων.

2. Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἡ διάθεσις τοῦ καπνοῦ ἐξ μέρους ἢ ὁλόκληρα, περὶ ἧς αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, ἐπραγματοποιήθη εἰς περιόδους ἐμπιπτούσας εἰς πλαίσια τοῦ ἐνὸς οἰκονομικῶν ἔτη, ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκπιπτόμενος φόρος ἐπιμερίζεται ἀναλόγως τῆς καθ' ἑκάστην περίοδον διατεθείσης ποσότητος καπνοῦ, ἐκπίπτει δὲ ἐκ τῆς συνολικῆς προσόδου ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους τὸ

ποσοστὸν τοῦ φόρου, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν περίοδον καθ' ἣν ἐκτῆθῃ ἡ κατ' αὐτὸ φορολογουμένη συνολικὴ καθαρὰ πρόσδοδος.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1064) 46 Α.Ν. «περὶ χορηγήσεως ἐνσήμων ταινιῶν καπνοῦ εἰς τὰς Καπνοβιομηχανίας» καὶ τῆς κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ ἐκδόσεως ὑπ' ἀριθ. Μ. 5959) 25.5.46 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, χορηγηθεῖσα πίστωσις εἰς ἐνσήμους ταινίας καπνοῦ, καθ' ὃ ποσὸν παραμένει ἀνεξόφλητος, ἐξοφλεῖται εἰς πέντε ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταδλητέας μέχρι 30 Νοεμβρίου 1947, ἐντόκως ἀπὸ 1 Μαΐου 1947 πρὸς τὸ ἐκάστοτε νόμιμον ἐπιτόκιον. Ἡ καθυστέρησις μιᾶς δόσεως καθιστᾷ ἀπαιτητὸν ὁλόκληρον τὸ ποσόν.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ) τας ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς του εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κώρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς κενθήμερου ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΘΕΟΔ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, ΝΙΚ. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ — ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.